

El Cor de Noies al FEMAP 2018

El Cor de Noies de l'Orfeó Català, dirigit per Buia Reixach, va participar aquest estiu en la vuitena edició del Festival de Música Antiga dels Pirineus (FEMAP) amb dos concerts, a Tremp i a Berga, els dies 5 i 6 de juliol, respectivament. El Cor, acompanyat del conjunt Vespres d'Arnadí, va oferir el programa *Ressons de l'antiga Europa*.

El programa, que ja es va presentar al Palau l'abril passat al Cicle Coral Orfeó Català, va incloure obres de Guerrero, Falconieri, Frescobaldi, Monteverdi, Vitali, Boismortier, Charpentier, Williams, Händel i Purcell, tot proposant un recorregut que transporta l'oient per l'univers sonor del segle XIV fins a les acaballes del segle XVII, de l'edat mitjana al Barroc, tot resseguint alhora diferents punts geogràfics d'Europa. Des de la península Ibèrica, amb una pinzellada de música del *Cancionero musical de palacio* i del *Cançoner d'Uppsala*, es fa un salt al repertori italià i es presenten duets breus de temàtica amorosa, petites joies molt agradables d'escoltar. El concert es va cloure amb dos blocs de música barroca de França i Anglaterra.

***El testimoni: Isabel Illana
(Departament de Mecenatge del Palau de la Música Catalana)***

Des que va sortir la possibilitat d'acompanyar els cors en algun dels seus viatges, tenia clar que volia apuntar-m'hi. Jo no he cantat mai, ni he format part de cap formació musical, però em cridava l'atenció.

Això va ser possible a primers de juliol acompanyant el Cor de Noies, que participava en dos concerts programats pel Festival de Música Antiga dels Pirineus. A Tremp i a Berga. La tasca consistia a ajudar l'equip organitzatiu en allò que calgués.

Aquests dos dies van donar-me l'oportunitat de sentir-me part d'aquest projecte tan arrelat a la cultura musical catalana que són els orfeons. Viatjar amb el Cor de Noies, la Buia i la Teresa, em va permetre conèixer el seu dia rere dia, van "alliçonar-me" sobre temes musicals i vaig poder veure i escoltar embadalida les seves veus i com la flauta que jo tocava a EGB serveix per a molt més que per tocar *El gegant del pi*. Vam parlar de moltes coses. Vaig poder sentir de prop la seva joventut, l'energia, la complicitat, l'orgull de pertànyer a aquesta institució, la maduresa i les ganes de fer créixer aquest cor que senten tan seu i que defensen allà on van.

L'encís que van crear les veus de les noies a l'església de Sant Joan de Berga és indescriptible, calia ser allà per poder sentir-ho. Emocionant.

Les felicitacions del públic van ser generalitzades. Tothom les volia felicitar. I quan, havent acabat el concert, carregades amb la maleta enfilàvem pel carrer de l'església, un grup que havia assistit al concert va començar a picar de mans, a cridar bravos i a oferir xiulets en passar. Aquest detall va acabar d'arrodonir una vetllada encisadora que ens va omplir a tots d'emoció i orgull!

Contenta d'haver-les acompanyat, de pertànyer a aquesta institució i animar-vos a tots a viure aquesta experiència. Així ho vaig viure jo.